

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei "Învierea Domnului", cartierul Dacia, Iași

"Cât sunt de dulci limbii mele cuvintele Tale...!"

Sf.Cuv. Porfirie
Kavsokalivitul (1906-
†1991), icoană

Să vă desfățați de Scripturi. Să iubiți studiul. Eu cu cât aud mai des Psaltirea și canoanele, cu atât nu mă mai satur. Sunt atât de vii și de îmbietoare, că nu te mai saturi. Să citiți limpede, cuvânt cu cuvânt. Să le roștiți și să le ascultați; asta ajută mult. Și unde aflați mult miez, să citiți din nou, ca să înțelegeți mai bine. Eu ce să vă spun!... Ascult cu sete iară și iară. Îmi îndulcesc sufletul.

Deci de vreme ce doriți fierbinte, de vreme ce citiți, de vreme ce ascultați în biserică cuvintele Mineiilor, ale Psaltirii și ale tuturor cărților Bisericii noastre, de vreme ce le simțiți, să alergați îndată ce toacă să auziți: "*Sculându-ne din somn, cădem către Tine, Bunule...*", cu iubire și cu înflăcărare. Astfel ați izbândit ceea ce doreați. Sufletul se întoarce la strălucirea cea dintâi, la starea cea dintru început, la întâia frumusețe. Ce spune Dumnezeu?

"*Spre cine voi căuta, dacă nu către cel blând și liniștit, și care tremură la cuvintele Mele?*" (Isaia 66, 2).

Celui care iubește cuvintele Lui, Hristos îi dăruiește har, și toate cele bune devin pentru el ușoare.

Precum vedeți, ne sfințim fără război și fără lupte sângeroase. Se bucură sufletelel nostru, se desfătă auzul nostru ascultând troparele, și ceva se întâmplă înlăuntrul nostru. Această mulțumire aduce înflăcărare dumnezeiască și sufletul nostru devine vrednic de a primi harul lui Dumnezeu, așa încât îl sfințește Însuși Dumnezeu. Fără harul dumnezeiesc, oricâte strădanii am face, nu ne putem sfinți. În vreme ce prin studiul cuvintelor dumnezeiești putem lesne, fără multă osteneală, să devenim sfinți.